

Leesavond

De ambten van Christus

2.Priester – deel 1

Leesavonden 2019-2020

Tweede leesavond over de ambten van Christus. Priester.

Inleiding en vragen.

Jezus is ook Priester en wel onze enige Hogepriester. Een priester is iemand die staat tussen God en het volk. Zo is Jezus Priester. Hogepriester, zegt de Catechismus. Dat betekent: hoofd-priester, de hoogste van alle priesters. Jezus heeft met Zijn priesterschap Zich gesteld tussen de rechtvaardig vertoornde God en de schuldige zondaar. De Catechismus zegt van Christus de Hogepriester: Die ons met de enige offerande Zijns lichaams verlost heeft.

Lees bijlage 1A, ds. Harinck.

Vraag 1. Hoe leren we Christus, die enige Priester Die met de enige offerande van Zijn lichaam voor de zonde betaald heeft, hoe leren wij Hem kennen?

Lees bijlage 2, Watson

Vraag 2. Wat zijn de onderdelen van Christus' priesterlijk ambt?

Vraag 3. a. wat wordt bedoeld met 'Zijn dadelijke gehoorzaamheid'?
b. wat wordt bedoeld met 'Zijn lijdelijke gehoorzaamheid'?

vraag 4. Waarom was het nodig dat er een priester moest zijn?a

vraag 5. Hoe kon Christus lijden, daar Hij toch God was?

vraag 6. Maar als Christus' mensheid alleen geleden heeft, hoe kon dan dit lijden voor de zonde voldoen?

Vraag 7. Waaruit blijkt de grootheid van Christus' lijden?

Vraag 8. Waarom heeft Christus zo geleden?

Vraag 9. Aangezien God besloten had de wet te laten volbrengen en de mens te behouden in een weg van recht en genade, was het noodzakelijk dat Christus Zijn leven als een offerande zou afleggen. Waarom was dit nodig?

Vraag 10. Is Christus de Priester die Zichzelf geofferd heeft? Zie daarin Gods recht en genade ten toon gespreid.

- a. Waarin zien wij de goedertierenheid Gods?
- b. Waarin zien we de strengheid van God?

Vraag 11. Augustinus zegt: 'Het kruis was de preekstoel, waarin Christus Zijn liefde aan de wereld bekendmaakte'. Wat zou Augustinus hier bedoeld hebben?

Vraag 12. Noem enkele aspecten waarom Zijn offerande zo uitnemend is.

Zo zien we welk een grote kracht ter genezing er is in Christus' bloed.

Lees bijlage 3: John Owen,

B. Hoe het geloof het hart reinigt.

Vraag 13. Owen schrijft: En een bijzondere geloofswerkzaamheid op het bloed van Christus ter reiniging van onze ziel van de zonde wordt van ons geëist. Welke is die bijzondere geloofswerkzaamheid?

C. Vraag 14. Hoe is het geloof werkzaam in het gebedsleven?

D. Vraag 15. Waarom toch is het nodig dat Gods kind tot het einde toe voortdurend zo moet strijden met zijn eigen verdorvenheid?

Lees bijlage 4: Zippo deel 2, Priester

Vraag 16. Van Jacob lezen we, als hij gaat sterven, dat hij dan al zijn zonen bij hem roept en elk van zijn zonen zegent hij. En zo is Christus a.h.w. de meerdere van Jacob, die Zijn kinderen, Zijn discipelen zegent. Wat is het verschil tussen Christus en Jacob?

Vraag 17. O, wat een liefdevolle Hogepriester heeft de Kerk. Op Hem mogen we zien, op die zegenende handen, kijk eens goed naar die zegenende handen! Wat zien we in die zegenende handen van deze Hemelkoning?

Vraag 18. In het begin van de bekering, als de liefde Gods in het hart wordt uitgestort, is er een begeerte om voor de Heere te leven. Maar wij moeten gaan leren: 'uit u geen vrucht meer in der eeuwigheid'. Hoe leer ik dat?

Lees bijlage 5: Calvijn.

Laten we geloven dat onze zonden uitgewist worden.

Vraag 19. Waarom en met welke reden wordt gesproken over de onschuld en de oprechtheid van de Zoon van God?

God spaarde ons toen Hij Zijn Zoon niet spaarde.

Vraag 20. Het is met recht een leerstuk waar we ons op moeten toeleggen. Kun je onder woorden brengen wat het leerstuk is waarop we ons moeten toeleggen?

Christus stemt van harte in met Zijn offer.

Vraag 21. Waarom wordt onze Heere Jezus Christus een schuldoffer genoemd?

Vraag 22. Hoe heeft Hij onze vloek gedragen?

Christus zal onze verlossing voltooien.

Vraag 23. Is het genoeg dat Jezus Christus in Zijn Persoon geleden heeft en Zich als offer heeft voorgesteld?

Het geloof maakt ons deelgenoten van Christus' offer.

Vraag 24. Er zijn twee soorten rechtvaardigheid. Welke rechtvaardigheid hebben wij nodig?

Christus is de enige grond van onze zaligheid.

Vraag 25. Wij moeten onze Heere Jezus houden voor de enige grond van onze zaligheid. Wat hebben wij daarvoor nodig?

Laten we tot Christus komen en de last van onze zonden op Hem leggen.

Vraag 26. Eist God onmogelijke dingen van ons, die ons wanhopig zouden kunnen maken?

Vraag 27. Onze Heere wordt de rechtvaardige genoemd. Wat wil Hij ons hiermee laten zien?

En nu is Hij nóg de Middelaar en wil Hij ons zodanig deelgenoten maken van Zijn rechtvaardigheid, wat wij ermee bekleed zijn, dat wij haar bezitten, dat zij in ons woont en dat wij door haar het volle geloofsvertrouwen in God Zijn Vader hebben, zodat wij Hem zonder enige twijfel kunnen aanroepen.

Bijlage 1: C. Harinck

Priester

Jezus is ook Priester en wel onze enige Hogepriester. Een priester is iemand die staat tussen God en het volk. Zo is Jezus Priester. Hogepriester, zegt de Catechismus. Dat betekent: hoofd-priester, de hoogste van alle priesters. Jezus heeft met Zijn priesterschap Zich gesteld tussen de rechtvaardig vertoornde God en de schuldige zondaar. De Catechismus zegt van Christus de Hogepriester: *Die ons met de enige offerande Zijns lichaams verlost heeft.* Zo heeft Jezus Zijn volk verlost van de straf van de zonde en de vloek die op hen rustte. Niet door een lam te offeren, zoals de oudtestamentische priester dat deed, maar door Zichzelf te offeren tot een verzoening voor hun zonden. Gods kinderen krijgen deze Hogepriester nodig. De schuld van hun zonden, de schuld die bij God openstaat, vervult hen met bekommering. Zij gevoelen dat God zomaar niet aan hun zonden voorbij kan gaan. God kan de schuldige niet onschuldig houden. Het is een schuld die betaald moet worden. Het doet hen roepen: 'Zo Gij, HEERE, de ongerechtigheid gadeslaat, Heere, wie zal bestaan?'

De Heilige Geest toont zulke verslagen harten Jezus de Hogepriester. Hij leidt hen als het ware naar Golgotha toe en doet ons zien dat het vuur van Gods toorn dat mij had moeten treffen, tegen Jezus heeft gewoed, en de vloek die op mij had moeten neerdalen op Jezus is gedaald. Golgotha toont ons Jezus de Priester, Die zonde voor ons is gemaakt opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem. Op Golgotha horen we: 'Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven'. Waar dat verstaan wordt, valt de last van de schouders en vinden we vrede bij God door onze Heere Jezus Christus. Zo leren we Christus de Priester kennen, die enige Priester Die met de enige offerande van Zijn lichaam voor de zonde betaald heeft.

Maar Jezus heeft niet alleen volkomen voor de zonden betaald. Hij is ook in de hemel werkzaam als Priester. De Catechismus zegt: *en voor ons met Zijn voorbidding steeds tussentreedt bij de Vader.* Jezus' priesterschap duurt voort in de hemel. Het bestaat nu niet uit offeren, maar uit voorbede. Op grond van Zijn offer, bidt Hij dat de poorten van de hel Zijn gemeente niet zullen overweldigen. Wanneer Gods kinderen struikelen en in zonde vallen, treedt Hij voor hen in bij de Vader. Zo is Hij de voortdurende Verzoening voor onze zonden. Wanneer zij in gevaar zijn, bidt Hij dat de rivieren hen niet zullen overstromen. Wanneer satan hen bestrijdt en zoekt te ziften als de tarwe, bidt Hij dat hun geloof niet zal ophouden. Wat een gezegend en troostrijk werk verricht de Heere Jezus in de hemel! Wat een zegen om daar

oog voor te krijgen! We krijgen daar meer oog voor in wegen van moeite, zorg en strijd. Wanneer we dan moeten zeggen: ik ben vergeten en alleen, wil de Heilige Geest ons troosten en zeggen: nee, u bent nooit vergeten en alleen. Er is een Hogepriester in de hemel, Die altijd voor u bidt. Zo krijgen we kennis, geloofskennis, bevindelijke kennis, aan Christus, de enige Hogepriester, en aan de voorbede die Hij doet in de hemel.

Bijlage 2: Th. Watson

Het priesterlijk ambt van Christus

Christus oefent het ambt van Priester uit in het opofferen van Zichzelf als offerande, eenmaal geschied, om de Goddelijke rechtvaardigheid te bevredigen en om de Zijnen met God te verzoenen. Maar ook door voortdurend hun Voorspraak te zijn.

Wat zijn de onderdelen van Christus' priesterlijk ambt?

Zijn voldoening en Zijn voorbede.

Zijn voldoening, die ook weer in twee delen bestaat:

- a. Zijn dadelijke gehoorzaamheid. 'Hij heeft alle gerechtigheid vervuld' (Mat. 3:15). Christus heeft alles gedaan wat de wet eiste. Zijn hele leven was volmaakte volvoering van de wet Gods. Hij gehoorzaamde de wet voor de Zijnen.
- b. Zijn lijdelijke gehoorzaamheid. Hij droeg de straf die de Zijnen verdiend hadden, aangezien hun schuld op Hem gelegd werd en Hem werd toegerekend. 'Hij is geopenbaard, om de zonde teniet te doen door Zijns Zelfs offerande'. Het paaslam dat geslacht werd, was een type van Christus Die in onze plaats geofferd werd. Zonder bloedstorting kon de zonde niet worden uitgewist. 'zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving' (Hebr. 9:22). Christus was niet alleen een onbevlekt Lam, maar een geslacht Lam.

Waarom was het nodig dat er een priester moest zijn?

Een priester was nodig als een tussenpersoon, om te bemiddelen tussen een schuldig schepsel en een heilig God.

Hoe kon Christus lijden, daar Hij toch God was?

Christus heeft alleen in Zijn menselijke natuur geleden.

Maar als Christus' mensheid alleen geleden heeft, hoe kon dan dit lijden voor de zonde voldoen?

Aangezien de menselijke natuur verenigd was met de Goddelijke, heeft de menselijke natuur geleden, maar de Goddelijke heeft voldaan. De Godheid van Christus heeft de menselijke natuur ondersteund, opdat deze niet zou bezwijken en heeft tevens waardij aan Zijn lijden gegeven. Het altaar van Christus' Goddelijke natuur heeft het offer van Zijn lichaam geheiligd en heeft het een oneindige waarde gegeven. Het altaar heiligt hetgeen er op geofferd wordt (Mat. 23:19).

Waaruit blijkt de grootheid van Christus' lijden?

- a. Uit het lijden van Zijn lichaam. Hij heeft werkelijk geleden, niet slechts in schijn. De gedachte eraan deed Christus reeds grote druppelen bloed zweten in de hof. Het was een smadelijke, pijnlijke, vervloekte dood. Christus heeft in al Zijn zintuigen geleden. Zijn ogen aanschouwden twee droeve voorwerpen: Zijn honende vijanden en Zijn wenende moeder. In Zijn oren weerklonk het spotten van het volk. 'Anderen heeft Hij verlost, Hij kan Zichzelf niet verlossen' (Mat. 27:42). Zijn reuk werd bedorven toen hun speeksel in Zijn gezicht terecht kwam; Zijn smaak toen men Hem gal en azijn te drinken gaf. In Zijn gevoel leed Hij toen Zijn hoofd schrijnde van de doornen en Zijn handen en voeten van de nagels. Zijn hele lichaam was één grote wond. Deze blanke Lelie was nu purper gekleurd.
- b. Uit het lijden van Zijn ziel. Hij werd geperst in de wijnpersbak van de toorn Zijns Vaders. Dit veroorzaakte Zijn groot geroep aan het kruis: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?'. Christus leed onder een dubbele verduistering van het licht aan het kruis: een zonsverduistering en de verduistering van het licht van Gods Aangezicht. Hoe bitter was deze foltering! De evangelisten gebruiken drie woorden om het hevige lijden uit te drukken. 'Hij begon *verbaasd en zeer beangst* te worden'. (Mark.14:33). "Hij begon *droevig* en zeer beangst te worden' (Mat. 26:37). Christus gevoelde de pijnen der hel in Zijn ziel, hoewel Hij niet plaatselijk in de hel is geweest, heeft Hij wel dezelfde pijn gevoeld.

Waarom heeft Christus zo geleden?

Zeker niet voor Zijn eigen verdienste. Het was voor ons (Jesaja 53:6). De ene heeft gezondigd, de andere ondergaat de straf. Christus heeft geleden, opdat Hij aan Gods recht voor ons zou voldoen. Wij hebben, door onze zonden, God oneindig veel onrecht aangedaan. Als wij rivieren van tranen zouden kunnen storten, en miljoenen brandoffers en slachtoffers zouden kunnen offeren, zouden we nog niet een toornig God kunnen bevredigen. Daarom moest Christus sterven, opdat aan Gods recht zou voldaan worden. Aangezien God besloten had de wet te laten volbrengen en de mens te behouden in een weg van recht en genade, was het noodzakelijk dat Christus Zijn leven als een offerande zou afleggen.

- Om de voorzegging van de Schriften te vervullen. 'Alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden'. (Lukas 24:46).

- Om ons weer in Gods gunst terug te brengen. Het bloed van Christus wordt niet alleen een offerande genoemd, waardoor God bevredigd is, maar ook een verzoening, waardoor God weer genadig en vriendelijk met ons kan handelen. Christus is 'Het Verzoendeksel', vanwaar God van vrede kan spreken tot ons.
- Opdat Hij Zijn testament zou kunnen waarmaken met Zijn bloed. Een testament is pas van kracht nadat iemand gestorven is. De zending van de Heilige Geest, de beloften, al die erfenissen kregen pas geldigheid na Christus' dood. Christus heeft ze door Zijn bloed bezegeld en de gelovigen mogen er aanspraak op maken.
- Opdat Hij voor de Zijnen heerlijke woningen zou verwerven. Christus is gestorven opdat de Zijnen bevorderd zouden worden. Hij heeft geleden opdat wij zouden heersen. Hij heeft aan het kruis gehangen opdat wij op tronen zouden zitten. De hemel was gesloten, maar het kruis van Christus is de ladder waarlangs we weer kunnen opklimmen naar de hemel. Zijn kruisiging is de kroning van de Zijnen.

Is Christus de Priester die Zichzelf geofferd heeft?

Zie daarin Gods recht en genade ten toon gespreid. Ik mag wel met de apostel zeggen: 'Zie dan de goedertierenheid en de strengheid Gods' (Romeinen 11:22).

- De Goedertierenheid Gods door te zorgen voor een offer. Als Christus niet aan het kruis had geleden, zouden we allen voor eeuwig in de hel moeten liggen om Gods recht te bevredigen.
- De strengheid van God. Hoewel Hij Gods eigen Zoon was, de Zoon Zijner liefde, en het onze zonden waren die Hem toegerekend werden, toch spaarde God Hem niet, maar Zijn toorn ontvlamde tegen Hem. (Romeinen 8:32). Als God dan zó gestreng was tegen Zijn eigen Zoon, hoe vreselijk zal Hij dan eenmaal voor Zijn vijanden zijn! Degenen die willens in onboetvaardigheid sterven, moeten dezelfde toorn gevoelen als Christus, en omdat zij die niet eenmalig kunnen dragen, zullen zij die eeuwig moeten verduren.

Is Christus de Priester, Die Zichzelf voor zondaren opgeofferd heeft?

Merk dan toch de innemende liefde van Christus tot zondaren. Augustinus zegt: 'Het kruis was de preekstoel, waarin Christus Zijn liefde aan de wereld bekendmaakte'. Christus moest sterven als een kwaaddoener, beladen met de zondenlast van mensen, ja Hij moest sterven voor vijanden. (Romeinen 5:10). Hij stierf vrijwillig. Dat wordt genoemd de offerande des lichaams van

Jezus Christus (Hebr. 10:10). Hoewel Zijn lijden zo groot was, dat het Hem deed zuchten, wenen en bloeden, toch kon dit Hem er niet van weerhouden. Christus had het hard te verduren aan het kruis, toch had Hij er geen berouw van, maar Hij wist dat Zijn zweet en Zijn bloed wel besteed waren, omdat Hij zag dat het verzoening aanbracht voor de wereld. O, oneindige, verbazende liefde van Christus! Een liefde die de kennis te boven gaat, die door mens noch engel kan geëvenaard worden. (Efeze 3:19). Wat moest deze liefde ons aangrijpen! Als Saul al zo getroffen was door de goedheid van David die zijn leven spaarde, wat moest de goedheid van Christus Die Zijn leven aflegde voor zondaren ons dan aangrijpen! Bij het lijden en sterven van Christus werden de stenen vaneen gespleten. 'De steenrotsen scheurden' (Mat. 27:51). Als de liefde van Christus in Zijn sterven een mens niet aangrijpt, heeft men een hart dat harder is dan de steenrotsen.

Is Christus het Offer voor de zonde?

Zie dan de uitnemendheid van Zijn offerande!

- Zij is volmaakt. 'Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden'(Hebr. 10:14).
- De offerande van Christus brengt verdienste aan. Hij stierf niet alleen als Voorbeeld, maar om de zaligheid te verdienen. Aangezien de Persoon Die geleden heeft God en mens was, gaf dit waardij aan Zijn lijden; de zonden van Zijn volk werden verzoend en God werd bevredigd. Zodra Christus gestorven was, was Gods toorn gestild.
- Deze offerande is heilzaam. Door deze offerande worden zondaren gerechtvaardigd, hun goede werken aangenomen, ze verkrijgen daardoor een vrijmoedige toegang tot God en zullen worden toegelaten tot het heiligdom des hemels (Hebr. 10:19).
- Het is nodig dat het bloed van Christus toegepast wordt. In deze toepassing ligt de kracht van het geneesmiddel. Hoewel het geneesmiddel is samengesteld uit het bloed van Christus, zal het echter niet tot genezing strekken, tenzij het toegepast wordt door het geloof. Het goud in de mijn maakt niet rijk, maar het goud in de hand. Het geloof is de hand die de gouden verdiensten van Christus aanneemt. Niet de versterkende drank in het glas verlevendigt de geest, maar als de drank opgedronken wordt. Door het geloof wordt het bloed van Christus gedronken. Het geloof opent de wonden van Christus en drinkt de kostelijke versterkingsdrank van Zijn bloed. Zonder geloof is Christus ons van geen nut. O, dat wij een bloedende Zaligmaker zouden

liefhebben en die liefde tot Christus zouden tonen door bereid te zijn om voor Hem te lijden. Velen verblijden zich over het lijden van Christus voor hen, maar het komt niet in hen op dat zij ook voor Hem moeten lijden. Jozef droomde van zijn verhoging, maar niet van zijn gevangenschap. Was Christus het Offerlam? Heeft Hij de toorn Gods gedragen? Wat zouden wij dan de toorn der mensen voor Hem moeten verduren. Christus gaf Zich vrijwillig in de dood. 'Zie, Ik kom om Uw wil te doen, o God'. (Hebr. 10:7). Christus heeft het gif en de angel uit het lijden van Zijn volk weggenomen. In hun beker is geen toorn meer. Christus kan derhalve hun lijden verzachten.

- Deze offerande van Christus' bloed kan een oneindige troost geven. Het is het bloed der verzoening. Calvijn zegt: 'Het kruis van Christus is de spil der verlossing; de spil en fontein van ware troost'. Dit bloed kan tot vertroosting zijn in geval van schuld. O, zegt een ziel, mijn zonden kwellen mij. Maar het bloed van Christus werd vergoten tot vergeving van zonden. (Mat. 26:28). O, dat onze zonden op Christus gelegd werden, dan zijn ze niet meer de onze, maar de Zijne. Dit bloed kan tot vertroosting zijn tegen de smet der zonde. Christus' bloed is genezend en reinigend: 'Door Zijn striemen is ons genezing geworden' (Jesaja 53:5). Het is ook reinigend. Het wordt daarom vergeleken met een fontein. 'Het bloed van Jezus Christus, reinigt ons van alle zonde' (1 Joh. 1:7). Er is slechts één vlek zo zwart, dat het bloed van Christus die niet afwast, namelijk de zonde tegen de Heilige Geest. Niet omdat er geen kracht genoeg zou zijn in het bloed van Christus om die zonde af te wassen, maar wie die zonde bedreven heeft zal niet gereinigd worden, hij veracht Christus' bloed en vertreedt het. (Hebr. 10:29).

Zo zien we welk een grote kracht ter genezing er is in Christus' bloed. Het is de ankergrond van het geloof, de oorsprong van ware blijdschap, de kroon van alle begeerten en de enige vaste grond in leven en sterven. In alle vrees kan men zich alleen troosten met het zoenoffer van Christus' bloed.

Gezegend zij de Heere voor deze kostbare offerande van Christus' dood. 'Loof den HEERE, mijn ziel' (Psalm 103:1). 'Die uw leven verlost van het verderf' (Psalm 103:4). Wat zijn degenen die Christus verlost heeft van hel en verdoemenis veel dank aan Hem verschuldigd! Dat hun hart en tong tezamen stemmen om God te loven en dat zij dankbaarheid bewijzen door veel vrucht te dragen. Laten hen als specerijbomen vruchten voortbrengen

van ootmoed, ijver en goede werken. Dat is pas leven voor Hem Die voor hen de dood inging. O, dat we Christus mogen toebrengen de vruchten der gerechtigheid, die tot lof en prijs van God zijn.

BIJLAGE 3: Dr. John Owen, Heiligmaking.

A.DE SMET DER ZONDE GEREINIGD DOOR DE GEEST EN HET BLOED VAN CHRISTUS

De reiniging der gelovigen van de smet der zonde wordt in de Schrift aan verschillende oorzaken toegeschreven. Aan de Heilige Geest als de werkende oorzaak. Aan het bloed van Christus als de verwervende oorzaak en aan het geloof en de verdrukking als middellijke oorzaken.

Wij letten nu op het bloed van Christus als de verwervende oorzaak.

Het is het bloed van Christus dat de verdienende, verwervende oorzaak is van onze reinigmaking, door middel van een bijzondere toepassing van dat bloed aan onze ziel door de Heilige Geest. En er is geen enkele waarheid die tot de verborgenheid van het evangelie behoort, die duidelijker is verklaard. 'Die ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed' (Openb. 1:5). Hij heeft Zichzelf voor Zijn gemeente overgegeven, opdat Hij haar wassen en reinigen zou. (Ef. 5:26). En dat wordt bevestigd door het geloof en de bevinding van alle gelovigen. Want dat zijn geen denkbeelden van henzelf, maar hetgeen gefundeerd is op de waarheid en de beloften Gods, geeft voelbaar versterking en verlevendiging in hun ziel. Dat geloven zij en daarom bidden zij en zij ervaren de vruchten daarvan in zichzelf.

Met 'het bloed van Christus' wordt bedoeld het bloed van Zijn offerande en de kracht en de vrucht daarvan. En het bloed van een offerande kan beschouwd worden of als opgeofferd aan God om verzoening tot stand te brengen, of gesprengd op andere dingen ter reiniging. En zo moet het bloed van de offerande van Christus beschouwd worden, zowel dat Hij het opofferde aan God ter verzoening voor de zonde als dat het door de Geest gesprengd wordt op de consciëntie van de gelovigen, om hen van dode werken te reinigen. (Hebr, 9:12-14). En daarom wordt het met het oog op onze heiligmaking genoemd 'het bloed der besprenging' (1 Petr. 1:2), want wij hebben de heiligmaking des Geestes tot gehoorzaamheid en besprenging des bloed van Christus. Het bloed van Christus' offerande is nog van dezelfde kracht en uitwerking als het was in het uur dat het gestort werd. Het bloed van andere offers moest altijd dadelijk gebruikt worden als het uitgestort was, want als het koud en geronnen was, was het niet meer te gebruiken om opgeofferd en gesprengd te worden. (Lev. 17:11). Bloed werd bestemd om verzoening te doen, aangezien het leven of de levensgeesten in het bloed zijn. Maar het bloed van het offer van Christus is altijd warm, met dezelfde levensgeest en nog steeds heeft het heiligende kracht in zich. Vandaar dat de weg waardoor wij erin tot God naderen altijd 'levend' wordt genoemd (Hebr.10:20) en nog steeds als 'pas geslacht'. Daarom, ieder die te eniger tijd dadelijk deel heeft aan het bloed van Christus' offerande, krijgt net zo'n ware

reiniging van de smet der zonde als diegene die bij de priester stond en zinnebeeldig bloed en water op zich kreeg gesprengd. Want de Heilige Geest verklaart nauwkeurig, dat hetgeen onder de wet zinnebeeldig werd gedaan door een van de offers oudtijds, ter verzoening en reiniging van de zonde, werkelijk en geestelijk werd tot stand gebracht door de ene offerande en besprenging met het bloed van Christus. Daardoor wordt onze heiligmaking trapsgewijze inwendig daadwerkelijk voortgezet, hetgeen uitgebeeld werd door de voortdurende dagelijkse offers. Daaruit wordt een bijzondere reinigende kracht aan ons meegedeeld door de instellingen van het evangelie. Daardoor worden wij gereinigd van al onze zonden, of zij nu groot zijn of klein, zoals ook werd uitgebeeld in het grote offer op de Grote Verzoendag. En wij nemen voortdurend de toevlucht tot Hem, in alle gevallen van onze geestelijke verontreinigingen, wat die ook mogen zijn. Zo beantwoordt Zijn bloed, wat betreft de reinigende kracht ervan aan al de instellingen onder de wet en vervult die, in het bijzonder die instelling van de as van de rode vaars (Num.19), een vaste instelling waardoor ieder die op een of andere wijze verontreinigd was, onmiddellijk werd gereinigd. En degene die daar geen gebruik van wilde maken, moest uit het volk worden uitgeroeid (vers 20), en dit is niet anders ten opzichte van het bloed van Christus in onze geestelijke verontreinigingen. Vandaar dat die genoemd wordt: 'een Fontein die geopend is tegen de zonde en de onreinheid' (Zach. 13:1), en degene die het gebruik daarvan veronachtzaamt, zal in zijn onreinheid omkomen, en dat voor eeuwig.

B. Wij zouden verder nog kunnen vragen: hoe reinigt het bloed van Christus ons dan van onze zonden en hoe kunnen wij daar deel aan krijgen? Wat het eerste betreft, moeten wij opmerken, dat deze onreinheid niet lichamenlijk is, maar geestelijk. Het is de ongelijkvormigheid van de zonde met de heiligheid Gods. Vandaar dat dit voor Hem walgelijk is en gepaard gaat met schaamte bij ons. Welnu, waar men dan ook een aandeel verkrijgt aan de reinigende kracht van het bloed van Christus, neemt het alle walgelijkheid weg in Gods oog (niet van de zonde, maar van de zondaar), zodat deze wordt als iemand die geheel gewassen en gereinigd voor Hem staat. Het neemt ook de schaamte uit het geweten weg en verleent de ziel vrijmoedigheid om tot God te naderen (Hebr. 10:19).

Wat betreft de wijze waarop wij deel krijgen aan het bloed van Christus, merken wij op:

1. Het is de Heilige Geest, Die ons de verontreiniging van de zonde ontdekt en dat wij daarmee bezoedeld zijn.

2. De Heilige Geest stelt het enige ware geneesmiddel ons voor, en verklaart het ons en biedt het ons aan als het enige middel ter reiniging. Iedereen is geneigd een weg voor zichzelf te zoeken. Iedereen wil zijn eigen zeep en salpeter gebruiken. Hoewel de enige Fontein ter reiniging vlak bij ons is, kunnen wij deze toch niet zien, tenzij de Heilige Geest onze ogen opent, zoals Hij bij Hagar deed. Hij is het, Die ons de Fontein aanwijst en ons erheen leidt. Het is een uitmuntend deel van Zijn bediening en werk om de Zoon te verheerlijken en dat doet Hij door ons zulke dingen te tonen.

3. Hij is het, Die het geloof in ons werkt, waardoor wij Christus Zelf ontvangen en werkelijk deel hebben aan deze verzoening en aan al de weldaden van Zijn Middelaarsbediening. Hij is onze verzoening door het geloof in Zijn bloed, zoals Hij dat heeft opgeofferd. En Hij is onze heiligmaking door het geloof in Zijn bloed zoals dat wordt gesprengd. En een bijzondere geloofswerkzaamheid op het bloed van Christus ter reiniging van onze ziel van de zonde wordt van ons geëist. Zij komt door het geloof tot deze Fontein, zoals de kranke naar het badwater met geneeskrachtig water en zij wacht op het ogenblik om erin gereinigd te worden. Zo riep David toen hij de verontreiniging had opgelopen door zijn grote zonden: 'Ontzondig mij met hysop en ik zal rein zijn. Was mij en ik zal witter zijn dan sneeuw' (Ps.51:9).

Op dezelfde wijze wenden alle gelovigen zich metterdaad tot het bloed van Christus om hen te reinigen van hun zonden. Het geloof verlaat zich metterdaad op Zijn bloed. Het geloof is hierin werkzaam in vurig gebed, met het oog op Zijn beloften, omdat God om al deze dingen gezocht wil worden door het huis van Israël. Door dit middel brengt de ziel zichzelf nabij haar eigen barmhartigheid. En daarheen worden wij verwezen in Hebr. 4:15,16. De toepassing van dit bloed bestaat ook uit een berusten in de waarheid en de getrouwheid van God ten aanzien van de reiniging door het bloed van Christus, waardoor wij verlost worden van verlegenheid en schaamte en vrijmoedigheid verkrijgen om tot God te naderen.

De Heilige Geest deelt aan onze ziel en ons geweten in de dadelijkheid de reinigende, zuiverende kracht mee van het bloed van Christus. Het geloof is de genade waardoor wij voortdurend Christus aankleven. En als de vrouw die door het geloof de zoom van Zijn kleed aanraakte, kracht uit Hem ontving om de vloed van haar bloed te genezen, zullen dan degenen die Hem voortdurend aankleven geen kracht aan Hem ontlennen ter genezing van hun geestelijke verontreiniging?

Maar nu is de grote vraag, hoe een zondige, verontreinigde ziel deel kan verkrijgen aan de reinigende kracht van het bloed van Christus. De enige

manier om deelgenoot te worden van de zegeningen die in de beloften worden aangeboden, is door het geloof. Zo heeft Abraham de beloften ontvangen en zo moeten wij die ook ontvangen. Welnu, dit komt niet doordat zij ons worden verkondigd, maar doordat wij *geloven wat ons wordt verkondigd* (Rom. 4:19, 10:6). Het hele gebruik, het voordeel en het profijt van de beloften hangt volledig hiervan af, dat wij die met geloof vermengen. Dat wil zeggen, dat wij erop vertrouwen en steunen op de Goddelijke kracht en waarheid, gelovende dat de zaken die ons beloofd worden, zullen volbracht worden. Dit is dus de enige manier om deel te krijgen aan de reinigende kracht van het bloed van Christus.

C.In deze zaak wordt het geloof in oefening gebracht door een innig gebedsleven. Hoe ernstig was David in zijn smeken, of God hem weer wilde wassen en reinigen (Ps.51) toen hij door zijn vreselijke val de nood voelde om opnieuw geheel gezuiverd te worden. En als er een ziel werkelijk in die weg Gods overgaat om gewassen te worden in het bloed van Christus, zal zij nergens ernstiger om smeken dan hierom. En hierdoor deelt Christus ons de reinigende kracht van Zijn bloed mee.

D.Vandaar dat ook de noodzakelijkheid duidelijk is, dat wij voortdurend gebruik maken van Jezus Christus voor de reinigende kracht van Zijn Geest en de besprenging van Zijn bloed op onze consciëntie om die te reinigen. We verontreinigen onszelf elke dag en als wij niet elke dag naar de Fontein gaan, zullen wij spoedig vol melaatsheid zijn. Als een ziel vervuld is van zelfwalging onder het gevoel van haar eigen onreinheid, voortdurend van Christus gebruik maakt, zo vurig als overeenkomt met het gevoel en de overtuiging van de zonde, is zij in een gepaste weg. Ik ben ervan overtuigd dat geen ware gelovige op aarde een vreemdeling is van deze plicht. Hoe meer iemand daarin bezig is, hoe oprechter zijn geloof blijkt te zijn en hoe nederiger zijn wandel is voor de Heere.

Bijlage 4: ds. Zippro. Priester. Deel 2.

Van Jacob lezen we, als hij gaat sterven, dat hij dan al zijn zonen bij hem roept en elk van zijn zonen zegent hij. En zo is Hij a.h.w. de meerdere van Jacob die Zijn kinderen, Zijn discipelen, zegent. En dan niet met tijdelijke zegeningen maar met eeuwige zegeningen. En dan niet zoals Jacob een zegen toewenst, maar de meerdere Jacob is hier. Hij wenst niet alleen maar deze zegen toe, maar Hij schenkt ook deze zegen. Hij is ook machtig deze zegen te schenken, Hij is de meerdere Aäron, Hij is de grote Hogepriester hier, Die Zijn handen opheft om hen te zegenen zoals de hogepriester in het Oude Testament, als hij zijn arbeid volbracht had in de tempel dan legde hij de zegen op, de aaronitische zegen, die ook aan het eind van de avonddienst in onze gemeenten wordt uitgesproken, aan het eind van de tweede dienst: 'De Heere zegene u en Hij behoede u, de Heere doe Zijn aanschijn over u lichten en Hij zij u genadig, de Heere verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede'.

En zo verlaat Jezus als die meerdere Aäron, die grote Hogepriester, Zijn discipelen. Zegenend neemt Hij afscheid. We zien hier de gestalte van de priester, de gestalte van de grote Hogepriester, Die Zijn volk zegent. Een zegen die zij niet verdiend hadden, want wat was het rechtvaardig geweest als de Heere gezegd had: 'en nu ga Ik naar de hemel maar Ik kan u helaas niet zegenen vanwege uw vele zonden en afdwalingen, want we zijn zojuist door het Kedrondal gekomen en u bent eraan herinnerd hoe trouweloos u was, en daarom geen zegen'.

Maar geliefden, het is Zijn werk en het is een volmaakt werk. Hij heeft die zegen voor de Zijnen verworven. Die zegen staat tegenover onze vloek. Wij hebben die vloek op deze aarde gebracht. Het aardrijk is om uwentwege vervloekt. Maar Christus heeft die zegen verworven voor de Zijnen. Het werk van de Hogepriester is volmaakt. En wat was het werk van de hogepriester? Offeren, bidden en zegenen. En dat zien we hier nu alles in die ene grote Hogepriester. Christus Die zichzelf voor de Zijnen geofferd heeft. En Die niet met het bloed van stieren en bokken het heiligdom inging maar met Zijn eigen bloed, met Zijn eigen Offer. Hij is dat grote Offerlam die Zichzelf heeft opgeofferd, Zijn eigen bloed gestort, Zichzelf overgegeven heeft. En dat uit eeuwige liefde.

O, wat een liefdevolle Hogepriester heeft de Kerk, die Meerdere van Aäron. Hebt u Hem ook al lief gekregen? Op Hem mogen we zien, op die zegenende handen, want kijk eens goed naar die zegenende handen, kijk eens goed! Wat zien we in die zegenende handen van deze Hemelkoning? We zien daar

de tekenen, we zien daar de littekenen van het vloekhout, van de spijkers, van het kruis. Zijn doorboorde handen. Zijn doorboorde handen, wat Hij gedaan heeft, hoe Hij die dure prijs betaald heeft, hoe Hij gehangen heeft aan het vloekhout van het kruis. Hij, Die eerst een vloek heeft willen worden aan dat vloekhout, en dat voor vervloekte zondaren en zondaressen. En Hij die een vloek heeft willen worden gaat nu Zijn kerk zegenen en gaat Zijn discipelen zegenen.

O geliefden, als we eens op die doorboorde handen van de Middelaar mogen zien op deze dag, dan moet het ons hart verbrijzelen, dan moet het ons hart verbreken, doen smelten, wat die Zaligmaker heeft willen doen. O, als Gods kinderen daar eens op mogen zien, dan moet dat het hart vervullen met heilbespiegelingen om het schoonste lied van deze Koning te zingen. Van deze grote Hogepriester, Die Zich overgaf, Die Zich aan dat vloekhout overgaf, een vloek geworden voor mij. Heere, dat hebt U willen doen voor mij. Om die prijs te betalen heeft U voor mij een vloek willen worden, voor mij, een vloekwaardige zondaar of zondares.

In het begin van de bekering, als de liefde Gods in het hart wordt uitgestort, is er een begeerte om voor de Heere te leven. Dan komt er een verlangen, dan is er liefde tot God, tot Zijn dienst, Zijn heilige wet. Maar geliefden, in de nadere ontdekking komen ze er wel achter dat ze nog zulke onverbeterlijke schepselen zijn, trouweloos in zichzelf, wat komt ervan terecht. Petrus heeft ook zulke grote woorden gesproken. Maar wat moet Simon Petrus leren: 'Uit u geen vrucht meer in der eeuwigheid'. We zijn vloekwaardig geliefden, mensen die de vloek verdiend hebben. Een Simon die Hem verloochend had, een Thomas die weggebleven was, we hebben de vloek verdiend. Maar nu gaat deze Zaligmaker betonen dat het alleen Zijn werk is. Nu gaat Hij Zijn handen tonen, die doorboorde handen. Daarin ligt de Kerk nu eeuwig vast. En zo wil Hij nu Zijn Kerk zegenen met die eeuwige zegeningen van dat heilverbond. Want de hogepriester op deze aarde kon slechts dingen toewensen maar deze grote Hogepriester, Die wil het ook schenken en dat aan een vloekwaardige, een mens die de dood verdiend heeft. Ja Hij wil het nog schenken, Hij wil Zijn genade, Zijn hemelvaartsgenade schenken. Als er zondaren en zondaressen vanmorgen zijn die zeggen: "Heere hoe moet het, mijn schuld, mijn zonde". Maar deze Hemelkoning heeft die hemelvaartsgenade verworven.

Bijlage 5: CALVIJN. Genezing door Zijn striemen.

*Na de kwellingen van Zijn ziel zal Hij het zien en Zich verzadigen. Door de kennis van Hem, zal Mijn rechtvaardige Knecht velen rechtvaardig maken en hun ongerechtigheden dragen. Jes. 53:11 (vertaling van Calvijn)
Christus is onschuldig: Hij lijdt in onze plaats.*

Christus' dood openbaart de afschuwelijkheid van onze zonden.

Er wordt niet alleen gezegd dat de mensen onze Heere Jezus Christus niet gespaard hebben, maar ook God Zijn Vader niet, zoals er ook gesproken wordt in Joh. 3:15. God had de wereld zo lief en wilde dat in de Persoon van Zijn Zoon verklaren, want Hij heeft Hem in een voor ons zeer bittere dood overgegeven. Als wij op die manier onze ogen opheffen en beseffen dat alles wat in de Persoon van Jezus Christus gedaan is, door God is bepaald, dan moeten we concluderen dat, gezien Jezus Christus onschuldig was, het ónze zonden zijn die aan het licht komen en dat alle spot en ontering op ons hadden moeten vallen. Laten we dus erkennen dat wij het waard zijn dat alle schepselen zich bewapenen en zich op ons wreken. Opdat wij beschaamd zullen staan, zowel voor de hemel als voor de aarde.

Laten we geloven dat onze zonden uitgewist worden.

Merk op dat wij ons vandaag voor God en Zijn engelen kunnen stellen met de zekerheid dat onze zonden niet blootgelegd en onze schandelijke daden niet geopenbaard zullen worden, omdat onze Heere Jezus zo onteerd is geworden. Het is niet bij geval of dat de mensen zich iets aanmatigen buiten Gods wil om, maar het is omdat God het zo bepaald heeft, het was Zijn Goddelijk besluit. Erken in de eerste plaats dat wij alle verachting waard zijn en vervolgens dat wij er toch van ontslagen zijn, omdat Hij in Zijn Persoon voor betaling heeft gezorgd. Daar hebt u waarom en met welke reden hier gesproken wordt over de onschuld en oprechtheid van de Zoon van God. Het is niet om Hem op enige wijze te verontschuldigen, maar opdat wij zouden voelen wie we zijn en wat ons deel zou zijn als wij daar niet van ontslagen en vrijgekocht waren.

God spaarde ons toen Hij Zijn Zoon niet spaarde.

Laten we bedenken dat God, omdat Hij Christus niet spaarde, ons wel heeft gespaard. En door zo te handelen geeft Hij ons reden om ons te vernederen, zodat wij ons hoofd niet meer zullen verheffen en niet meer zullen proberen onszelf te rechtvaardigen. En dat we ook niet onze zonden achter onze rug

werpen, maar er dagelijks aan denken en beschaamd zullen zijn als we zien op de boetedoening die gedaan moest worden.

Jezus Christus, de enige Zoon van God, wordt gevangengenomen en wij worden vrijgelaten.

Hij wordt veroordeeld en wij vrijgesproken.

Hij wordt aan alle schande blootgesteld en wij worden in ere hersteld.

Hij daalt af naar de afgrond van de hel en het Koninkrijk der hemelen gaat voor ons open!

We moeten steeds onze zinnen tot God opheffen en beseffen dat Hij de Rechter van de wereld is. Hij wilde de verzoening voor onze zonden en misdaden door Zijn enige Zoon aanvaarden, zodat wij ervan ontslagen zouden worden. Jezus Christus werd niet zomaar hard geslagen, maar het was opdat wij ons hoofd konden opheffen, in het besef dat God geen gedachtenis meer heeft van al onze schandelijke daden die ons bij Hem verachtelijk maakten. Als we dat beseffen, zullen we er veel voordeel van hebben, niet slechts voor een dag, maar voor ons hele leven. Het is met recht een leerstuk waar we ons op moeten toeleggen. Zelfs als we het allemaal denken te weten, moeten we ons beijveren om ons er steeds meer naar te richten.

Christus stemt van harte in met Zijn offer.

De profeet stelt ons de vrijwillige gehoorzaamheid van de Zoon van God voor: dat Hij Zijn ziel zal geven tot een verzoening voor de zonde. Hij is niet gedwongen, maar Hij is naar voren gekomen om een echte offerande te zijn. Hij heeft Zijn ziel gegeven, dat wil zeggen: Hij heeft zich gereedgemaakt en toegerust om de veroordeling die op ons lag te ondergaan. Zie daar hoe wij door Zijn dood het volste vertrouwen kunnen hebben in onze zaligheid. Hij heeft het Zelf gesproken in Johannes: 'Niemand neemt Mijn leven af, maar Ik verlaat het vrijwillig'. Onze Heere Jezus heeft ingestemd met het vonnis dat over Hem, in onze naam, voltrokken werd. Zo wordt onze Heere Jezus Christus een schuldoffer genoemd, omdat Hij de vloek gedragen heeft, opdat wij gezegend zouden worden door God Zijn Vader. Hoe heeft Hij onze vloek gedragen? Zo, dat wij nu een rechtvaardigheid hebben die beantwoordt aan de eisen en het recht van God. De gehoorzaamheid van onze Heere Jezus Christus is een mantel die al onze ongerechtigheid bedekt en Zijn bloed is onze reiniging, als wij erin ondergedompeld en ermee besproeid worden door de Heilige Geest

Denk aan wat de Zoon van God verdragen heeft. Het is zoiets buitengewoons dat we wel verrukt van verwondering en blijdschap mogen zijn! Hij, Die de fontein van alle gerechtigheid is, is zonde gemaakt. Hij Die gezegend is en

alle dingen heiligt, ja, zelfs de engelen in het paradijs, is een vloek geworden! Aangezien de Zoon van God daartoe gesteld is, kunnen we dan nog ergens anders een geneesmiddel vinden? Zeker niet! Wij moeten onze toevlucht nemen tot de Zoon van God.

Christus' dood is het enige middel tot vergeving en aanneming.

Zo moeten wij ons ook vandaag tevredenstellen met de dood en het lijden van onze Heere Jezus Christus. Wij weten immers dat dat het enige middel is waardoor God ons gunstig en goedgezind zal zijn en waardoor wij ook door Hem ontvangen en aangenomen zullen worden.

Christus zal de dood overwinnen en ons het leven schenken.

Jesaja brengt ons opnieuw bij de glorie van onze Heere Jezus Christus, opdat wij nog meer verzekerd zullen zijn dat wij tot Hem kunnen komen. Want als Hij in de dood was gebleven, alsof Hij overwonnen was, zouden we niet gerechtvaardigd en levend gemaakt kunnen worden door Zijn genade. Hoe zou de dood alleen, in zichzelf, rechtvaardigheid kunnen aanbrengen? Hoe zou ze het leven kunnen geven? Maar omdat er mét het offer van Zijn dood Zijn opstanding is, hebben wij een vast vertrouwen. We zien hoe de overwinning over de zonde voor ons verkregen is opdat wij rechtvaardig verklaard worden. De dood is in ons vernietigd en het leven heerst er.

Gods welbehagen maakt het werk van Christus voorspoedig en nuttig.

Waarom spreekt de profeet zo? Omdat wij geneigd zijn tot twijfel en er veel zaken zijn waardoor wij de moed kunnen verliezen, komt de Heilige Geest tussenbeide en verklaart dat de genade van God, hoe dan ook, zijn doel zal bereiken en volbracht zal worden. Gods oneindige goedheid zal triomferen.

Christus zal onze verlossing voltooien.

Het is niet genoeg dat Jezus Christus in Zijn Persoon geleden heeft en Zich als offer heeft voorgesteld, maar wij moeten daarvan ook overtuigd worden door het Evangelie. We moeten die boodschap aannemen en er niet aan twijfelen dat wij in Hem rechtvaardig zijn, omdat we weten dat Hij voor onze overtredingen voldaan heeft.

Het geloof maakt ons deelgenoten van Christus' offer.

De profeet zegt dat Hij Zijn leven voor velen gegeven heeft. Hiermee geeft hij aan dat wij níet door het geloof rechtvaardig worden als wij wat ijdele inbeeldingen hebben, als wij geloven dat er een God is en vaag, vanuit een algemene overtuiging, weten dat Jezus Christus geleden heeft en gestorven

is. Wij worden echter rechtvaardig als wij, door het geloof, deel krijgen aan het offer dat gebracht is, zodat God ons gunstig gezind is en ons onze zonden en ongerechtigheden niet meer toerekent. Als er over het geloof gesproken wordt, is dat om ons te brengen bij het Evangelie. Er zijn namelijk twee soorten rechtvaardigheid. We zijn rechtvaardig door de wet, als we alles gedaan hebben wat God van ons eist. Welnu, dat is onmogelijk. Van deze rechtvaardigheid zijn we verstoken. We zijn er totaal van afgesneden. Maar er is een andere rechtvaardigheid, die wij vinden in Jezus Christus. Als wij onszelf goed onderzocht hebben, van onze slechtheid overtuigd zijn en alleen maar bevreesd zijn, omdat God met wraak tegen ons vervuld is en wij door een bliksemschicht te gronde gericht kunnen worden – als wij in deze buitengewone nood zijn, dan geeft Jezus Christus ons het medicijn om al onze smarten te verlichten. Hij verzekert ons er namelijk van dat Hij alleen genoeg is om ons tot de zaligheid te brengen die Hij verworven heeft. We zien dat de profeet op dezelfde manier spreekt als Paulus na hem, namelijk dat we in de eerste plaats bij de dood en het lijden van onze Heere Jezus Christus moeten komen en Hem daar moeten beschouwen als gekruisigd voor ons. Het Evangelie verzekert ons vervolgens dat hetgeen Jezus Christus gedaan en geleden heeft, ons vandaag toebehoort en op ons toegepast wordt. De Vader wil immers niet dat die dood onnuttig is, maar dat het een offer vol van kracht en uitwerking is, dat dagelijks vrucht in ons draagt.

Christus is de enige grond van onze zaligheid.

Deze kennis van onze Heere Jezus Christus is geen ijdele zaak. Zo denken velen dat het voldoende is als er over de kennis van het Evangelie gesproken wordt, om er wat vluchtige gedachten aan te wijden. Wij moeten echter onze Heere Jezus houden voor de enige grond van onze zaligheid. Dat kunnen we niet, tenzij we een levendig besef hebben dat wij in onszelf verloren zijn en dat God, omdat Hij ons eenmaal in genade heeft willen aannemen, het vandaag in ons wil bevestigen. Daarom is het onmogelijk dat wij deze kennis verkrijgen als wij niet door de Heilige Geest verlicht worden. Dat is er een ontwijfelbaar teken van dat God in ons wil werken, zodat wij Zijn gerechtigheid zullen bezitten waar wij eerst ver van waren. God zal het Evangelie laten prediken, maar dat is niet genoeg! Het zal abacadabra voor ons zijn, totdat de Heilige Geest ons in ons binnenste raakt, en zo zullen wij goede en echte discipelen van Jezus Christus zijn en de vrucht van dit leerstuk ervaren.

Laten we tot Christus komen en de last van onze zonden op Hem leggen.

Als wij dus belast zijn, laten we tot Jezus Christus komen, zodat Hij ons ontlast. Erken het middel: Hij heeft al onze schulden op Zich genomen, zodat we ons niet meer moeten inbeelden dat we enige voldoening of betaling kunnen meebrengen als we voor God rekenschap moeten afleggen. Laten we daarom de last van onze zonden op Hem leggen en bij Hem volkomen rechtvaardigheid zoeken. Om dit te doen, moeten we ons oor bij het Evangelie te luisteren leggen, want daar nodigt God ons met vriendelijke stem en eist Hij geen onmogelijke dingen van ons, die ons wanhopig zouden kunnen maken, zoals de wet doet: 'Vervloekt is hij die al deze dingen niet volbrengt!'. Dat zou ons totaal buiten de zaligheid houden, maar in het Evangelie wordt gezegd dat als wij arme zondaars zijn, God ons het juiste medicijn geeft, namelijk dat wij rechtvaardig zijn in onze Heere Jezus Christus. Kom hiertoe als arme bedelaars om gered te worden uit de hongersnood waarin wij zijn.

Ten slotte, onze Heere wordt de Rechtvaardige genoemd, om ons te tonen dat Hij ons rechtvaardigde toen Hij onze natuur aannam, zodat wij een geopende toegang tot God hebben om van dit goed te genieten. Laten we niet zeggen: 'Wie zal tot de hemel opklimmen?'. Als Paulus deze woorden van Mozes aanhaalt, zet hij uiteen dat, als het Evangelie ons gepreekt wordt, wij geen lange redevoering moeten houden om te weten of God ons nabij is, want dat zou zijn alsof we Jezus Christus van Zijn hemelse troon haalden. Zo zullen we ook niet meer zeggen: 'Wie zal neerdalen in de afgrond?'. Jezus Christus is immers daarin neergedaald, opdat wij ervan verzekerd zouden zijn dat Hij ons eruit getrokken heeft. En nu is Hij nóg de Middelaar en wil Hij ons zodanig deelgenoten maken van Zijn rechtvaardigheid, dat wij ermee bekleed zijn, dat wij haar bezitten, dat zij in ons woont en dat wij door haar het volle geloofsvertrouwen in God Zijn Vader hebben, zodat wij Hem zonder enige twijfel kunnen aanroepen.